

צבאות, תורה יבקשו מפייה,
ואשمرאי המלך, הוא וכל
משפחתו, בבר ואנו שם שדים
יהודים, שנכנעים בתורה
ובבשותה התורה.

ובני אהרן, משום שערכו
קרובותיהם, בכלל זה נענשו.
שלל הקרקנות, אף על גב
שנקרבים בשכיל המלך, הוא
מחלק להם לכל אחד פמו שראי,
ונוטל לחקלו מה שראי לו. (ע"ב
רעה מהימנה).

זהר:

ובחבור הקדרמן, נאמר (במדבר כה)
וביום הבכורים בקריבכם מנוחה חידשה וגוי. אמר
מנוחה חידשה וגוי. אמר רב אבא,
יום הבכורים, מיהו היום? זה
נהר ה יצא מעדן, שהוא יום
מאותם בכורים עליונים. וזהו
שנתורה תלואה בו, והוא מוציא
כל סודות התורה. ומשום שהו
ען חמימים, ציריכים להביא פרות
האלל.

רעה מהימנה

וביום הבכורים בקריבכם מנוחה
חידשה וגוי (במדבר כה). רב אבא
אמר, يوم הבכורים הם בכורים
עלيونים של התורה. זהו שבתו
(שםות כ) ראשית בכורי ארמתה
תבאי וגוי. אמר הרועה הנאמן,
כמו הבכורות לאמותיהם, אף כה
נקראו הפרות בכורים, של פרות
האללות. (חשע ט) בכוריה
בתאננה, כה ישראלי קדרמוניים
ובכורים להקדוש ברוך הוא מכל
אמות העולם. זהו שפתות (ירמיה
ט) קדש ישראלי ליהוה וגוי.
וממשום זה נאמר בהם, (שםות כ)
פביא בית ה אלהיך. ומשום זה אמות עובדי כוכבים ומזלות שנאמר בהם (ישעיה ט) ויאכלו את

אליהם.

אף כה י שפלולה משש ספירות, והוא בן י"ה, שנקרא בכל"ר. וכל ענפים שיוצאים ממנה שבחם

דומים למלאך יי' צבאות, תורה יבקשו מפייה. ואשמדאי
מלכא, הוא וכל משפחתיה, הוא אוקימנא דאיינון שדין
יהודאי, דאתה פין באורייתא, ובשלהן דאוריתא.

ובני אהרן, בגין דעריכו קרבנהון, בגין דא אתענשו,
דכללו קרבניין אף על גב דאתקידייבו לגבי מלכא,
אייהו פלאג לוון לכל חד בדקא חזי. ונטול לחולקה מה
דאתחזוי לייה. (ע"ב רעה מהימנה).

זהר:

ובחברוֹא קדרמן (במדבר כ"ח) וביום הבכורים
בקריבכם מנוחה חידשה וגוי. אמר
רבי אבא, يوم הבכורים, מאן يوم. דא נהר
היווץ מעדן, דאייהו יומא מאינון בכורין
עלאין. ודא אייהו דאוריתא מליא ביה, ואייהו
אפיק כל רזין דאוריתא. ובגין דאייהו אילנא
דחיי, פרי אילניין אצטריכו לאיתא.

רעה מהימנה

וביום הבכורים בקריבכם מנוחה חידשה וגוי. (במדבר כה)
רבי אבא אמר, يوم הבכורים אינן בכורים עלאין
דאורייתא. הדא הוא דכתיב, (שםות כ) ראשית בכורי
ארמתה תבאי וגוי. אמר רעה מהימנה, בגונא בכורים
לאמהון, אוף ה כי אתקראי פירות בכורים, דפירות
דאילניין, (חשע ט) בכוריה בתאננה, ה כי ישראלי קדרמוניים
ובכורים לקידשא בריך הוא, מכל אומין דעתמא, הדא
הוא דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראלי ליהוה וגוי. ובגין דא
אחים בהון, (שםות כ) פביא בית יהוה אלהיך. ובגין דא
אומין עובדי כוכבים ומזלות, דאתמר בהון (ישעיה ט)
ויאכלו את ישראלי בכל פה יאשמו רעה פבא אליהם.
אוף ה כי ו דקליל שית ספראן, ואייהו בן י"ה, אתקרי
בכ"ר. וכל ענפין דנקין מניה דבהון ראשין, בגונא
פביא בית ה אלהיך. ומשום זה אמות עובדי כוכבים ומזלות שנאמר בהם (ישעיה ט) ויאכלו את

אליהם.

ישראלי בכל פה - יאשמו רעה פבא אליהם.